

Holland Decemb 16. 1857.

I Sam: 16: 3-13. -

1 Samuëls ghevoelzaamheid daer hy naar Bethlehém verbrach
en in den dore van Voorwandelen weg zich schijnt an Gods last te verwoes.

2 De Kaling van den dore god in de koren tot de wunden der
volks.

1 Wij lezen det reusende Samuël wordt door God gezocht en retroos:
doch ook dat verbydend pad is wrijving met beproevende gevaren. Wij keim
nien het god tegeningen en vriendelykheid niet gemiden. de vrees
ging met stryd op bevoorven: wij zijn niet in't midde van vrijen lage, wee
wij mueten artsenij hebben vrees ans in vreemd bedarf. Heilens toevrij kin
dery mueten in Stee de wil en niet dere centu rende eigen wilge
geest van he vrees schroere me jud af rijfken; want de af vrijen stullen de
dore van vreemde en, en op het pad van gelov tyghoer zeem heid sal god de
dane veroffene ook de voor ou svy de schynde kon kalinge tullen last
ban in het ei nde rey theid wyk id en ged heid zijn.

2 De oude grijssend geest in gelov tyghoer zeem heid dit them af tyte ken
pad or: niet keide de stelt met eene men geling van Stede en bet akeninge, welke
een effect zijn ging op het heyl van veln vorm de been kan el been ven,
zijn kan kon st in Beth lehem er voor de akt een schok van de onder dering
en brede vooral inde de oude Sten: Wij bet otten allen iets van den ada ms

Stemming toov nel wel ende: mischien was het van bin nen: Dae is
god tu ren de bo de te gen en re ge tygheden: Wat word de land da er ty elke
on ver wacht ver vul de l de door het eigen geweten, in het wac ken ge bragt.

Mischien hebben el zie chook ander begin ken ing en lyng: ghe hoor heb
ben de het vrees de allen tusschen Samuël en Isaël, to ty te mischien ot,
w er d er de ge de achte d at de grij ssend wel een lyng te ken ty en vrees ke
wo de: en hem in de l de en to ev stande be ge en ny st ook het voor hen
z el ven ge ve er ty ty zijn. - Cent we et to ty tusschen het med elijken met Samuël

en brede voor eigen ge ve er de de mischien dus ook de er pen: Is aan
kan te met Stede? Dat is: is geen on heil of ge ve er met de drif ten van de
kan te! De wo ord de kelijk is het voor en en eene ver doende bet ro te.

3 King met god te le ven, om in d it wis sel vallige le ven w a r de ste de
on ve er de svolken bo ven en te ra men p akken in alle w e g tu ste te keim en
v re den in de zo rg e en v re ndelyk heid van en de god.

4 De bittel is de lande, d ae t te to v er w elke ou e he lden, te st an de brede be
n en en. De v re ny g is voor en de de kel en en te in god te he bb en,
t ul len w e g met re schening van en de de ven, ook d a r wa en eigen
be lan g met lie de des na ast en in stry d ge ra akt in het pad van
v o l gh e v er ty en v er ty en
de en de coling in Beth lehem ant g e u t Samuël mit: Gelukkig vor hem

dat zijn hadde zich steken kon in Israels bevel: Zijn wolk is langrijk:
Nochtans Myne Handen, het zal hem welgeaan: 1 rumoer de volken bedaat
gij: voor hem is het niets op de vreemde en daar, want herven geborene
hartes vreemde en vrede mit bestoten gehyt okijp doorkui myge waters:
God te dienen in zijn voet ons afgebakende weg, is alleen de veelheid: al
was het ook dat lijg us bevele de golvende bevoordelen: die hve de alle
Jongelingen in den van igen orken en Daniël inden Kuil des beinwte besti.
lijg zijn: al is het dat ook ten Israël opde van god bevoene Weld den veruoren
bedreijg is het is een veilig pad al mit het ook loopen dovr de ka: alleen
zojg, te welen, was god wil is en daarin byt zij veilig, dovr paden van
lijg wil en gerog zijn paden vol van zonden en verwoesting eyer veruore.
Samuël grov mit vrede. Ik ben gekomen anden Heer offer heende
te dovr: het myge eene zand slinge brootschap, lye of niet, let dovr
ook alles eens klaeps te gegt: en opde ent rediging opz lich te heilige
aan te gehu zamen: de Moraiche reinizigen, Heer spanden dat men,
in het maelsten en gemeenschap openen mit god reinizig en beleding
des dovr de wind er stende herten moet hebben behaaty men,
opde men het dank offet dalen van Heel te offer en maelty
ghanden wed, elken mygt. Het is eene crachte zake mit den heilige
den leuren gemeenschap te hebben, en was een bloed van velve =
myge geen medelyden Horrymiste, geen midde laan god en des menschen
er lye voor ons arme Schuldige mit stende handen nie beaan te den:
Kon en wij zonden lypen zopen, wte Kon by een velve ind vriid vor keven!
Indel die geuorde crachte behoort Wai: dake ech el woort mit Heilige
dovr Samuëls lange geheilig: de verder welk zamen besten zij en stent
dijgheden ty dovr de Heel heiliging en van die offer hand en maelty
woort us niet erde mege deed: wte hullen us danc daar int ook
niet er ge hungen ver ind jen: Et woort us alleen mael mege.

2/ deeds de daad naak des zalving van den dovr god er ver ker en tot
leiden des er waar op het ook eijgelyk aan keiden.

Het is lypen mit offet en de maelty, open een under voorzuklik, myge den
zalving van een des zonen Wais vond plaat in te ver zogen: waer schijne.
ty is de Wad van het ker dovr dovr Samuël Wor thijg, en hied daer voor
lye wonen in ge reghed: De wielste Elia ben en brodende bolst
Samuël dovr lye Statur en Schorn voor komen ter stond, Wien oordel
dadelyk er ortyk, voor hem gestand was: nochtans lye oordel was voor al
loopen, plaat de Heer ge lyp had, gij dult zalven dien ik te lygen zal: Heer
leide de Wiel tot Samuël: die lye gestalte niet aen, wch de ker ty van
lye Statur: Want ik het hem Wor zopen: God geeft hier ombrent lye
twelichting teggende: de mensch ziet aen dat er oogen is, en woort
dovr een bolst mit stijg bestand in lye bevoordeling: Maar god de
Heer ziet het harde aen: De een ziet des er wch, de al del het welen:
Niet de voorn des menschen hoof te be keken ook ondel menschen mael
de stent meis, van het hart mael de meis, mael de hem een
lye of een lye: voor waer een loors stijg woort: god ziet in de ker
van een ker het harde in aan me king reemen: Maar Wais
becheuend woort voor Samuël die en te ker stijg oordel Weld
op grond van mit stijg Schorn: te welk reeds in te ge van Samuël
zoo becheuend was mit stijg komen: De Sisurone Abalom Jau ty de
leide lye Vader en ver de het Vader land: ten schil ty de dovr stent

1
Vriend en Raadsman Ziet men het laatste woord: -

Het is de Kruis op aarde dat men zijn voordeel van hergeschikking
boort op het nietlyke in lychaamscheer. bluikende versterking
van geesteloozen en nietlyke macht versterke: hoevele huige
limmen zijn daar door gevoord een heel hoevele is daar door
staant en keek vervoert. - in dat men dit nietlyke meer schat aan
het hart meer vindt daarin dagelijks bevijs: daar is van nietlyk
meer letten op het geen de mensch boeit den dat zij vozen het harte
eris god rent te stemmen. - Wat besteed men veel aan zorgen om te
schitteren in 't geen voor vozen is en hoe weinig zorgen draagt men voor
het hart; waar het toch de uitgangen des levens zijn het harte toch maakt
den man. en hoe weinig let men op: de jongeling denkt toch te wonen
doch as berst het minst aan zijn hart: de mensch die meest schepij
erikt zijn staant te ve beteren, zijn geluk te bestrijgen, doch het minst
in zijn harte te zuveran: - de stank des eer elic yaar ty ge ray en cacht:
handreving wordt de man van tykolom van voor keren of W's
staant geven te gekeud af stroom meer ontrent het gewijzig
het harte denkt en niet: In dere wereld wil men bedrogen
zijn en wich bedriegen: -

De vrede gods echt leert het harte gode te leeren om te ve eris
den Heer te zijn, en leert te aan de bedring vroegen van hem die het
harte proeft en alleen al geen kan: Hee campalig vere sammels
keure voor het volk geveest zijn: Hoe goed is het een te ve eris en leerd:
en leerd man in den Heer te hebben:

Sammels eris den or kriet alleen gelaten. -

Abinadad samma shal de leest al geen kunst de ordelom werde,
bleef by ve eris sammels geboort en de Heer leert hem ve eris dat te
niet de manen wiste: - hu draagt sammels of te dit clan alle
waren: - en het ant woord, was ja, behoort geen kleine die was
echt niet te hu, thij was acht de schepjen: De laet klaren het
niet in de gedachte dat die jongste in aan me king keren ken,
daar de ordelom manen waren den ordelom verding eris: -

Sammels leert het tal des zonen wich den jongste, wich de re wich
sammels wich was meest eenige gedachte ontrent de tal a
ving van cleren: hoe geat het ant woord eris te ken: nyne
wegen zijn niet uwe wegen. - mensen maken beschikkingen
doch de Heer leert: Wij de orden en het ure het is alleen in 't Heer
hand, thij leert zijn beschikking or sammels: Wij doet met het heil
des hemels ende in er ingelom des werde meer zijn wel beheer.

En daarom moet de in het vel op zij de gerette David dat het vel wordt
op gelopen: thij moet de ce worden: De meest ty kan niet gehoort
worden ordelom hem: geluk zijn wan nee men lust heeft in god
eris en zijn wijsheid, eigene wil may onder wespen en te ken
may leken leiden. -

De jongeling wordt van achte de schepjen bismen geboort en wordt
beschreven bedekt te zijn met eene frische erde klein de houkheid
scherm van vozen vol van reus leven gevoel en rust en aan scherm
de erlyke gedaente te zijn waarin te leeren Wat vastheid en Wat
diepheid. - stubbil geven warmte te gepaast geen met een

God vreemd hart. 00V. dubbel verantwoord -
Dadelijk gebied de Heel Sta op Zalf Men deze is.
Wel werd Sammuel beproefd en druk niet beschamen. Sammuel
nam den Oly heren en Zalfde hem: inbraut Wants Wier toon
Schap: Gij zult mijn volk Israël weiden, en gij zult tot en veergangt
Zyn voor Israël. Wat en schokt vroet den Herders Angelt.
Wat een last op zune Schouders: Wat en broet van nadenken en
gibe. - Waarom geschiede zulke ni al, want chynlyk we
8 u 10 jaar vroet zune troons beklimming. de Heer is acht wijs, en
heeft zune haasten in zune weg: - God wilde Sammuel troosten, Samuels
drom verke gelag: Israels vog op den man naat Gods harte
vereenigen, om het te edden van beroverde laging ghroshid: David
brongen in een weg van ghelof toefenende beproevingen, en leem
voornim doet vele drak wegen, op dat Hy tot heil ken kunne
worden van zune volk: maer volk nade hand nade ent tedding
met duizende dooden en in waarten, Hy gestekt in Gods Heer,
lof van Kunnen ver Kondigen: een zagen ken zune door alle
een en vroet god Kalle, en en heest Hy vroet beds van Kunnen
Zyn van de wan. David: de Koning des Kalle. -
Dere Zalving was niet bloot de geenbare Goddelijke afzand.
king en aanstelling tot dit werk: maer volk het ondespand
der bekwaam merking tot dere weging door den geest. -
Wij leem dan ook: ende geest des Heer. vroet vaardig vroet
David, van dien dag af, en vroet taem. -
Niet dat David was bekerd werd, want zijn harte
was te vroet al ree legt vroet god: doch het geen aan
Samel ant namen werd, vroet in aan ken gegeven.
Gauen des geestes weder ken medegedeeld te bekwan
making der de Koninglyke bediening. Hy antoon
een Koninglyk hert d. i. een groot wedelyk hert want:
dare Hy beleedigen vroet zijn geen: een hart vol lijp
vroet Zyn volk; zoodat by het selve en des relts belangen
droeg op het hert. Zoodat een geest des verstand een geest
van moed klucht en behaeligh heid vroet al het moed spilke
der regering op ken ruste: - Als god wegens te went bekwaamt Hy
er volk te: en door gve licht en in god voordeel in het werk des be
dieningen vroet haat en te kenen: Obidden wy toch zulke en vroet
at. - Degene die god er te bekwaamt door Zyn geest worden veel gevefend
door vernederende wegen, worden gering derde worden door geest vroet
kenigheit en in het voeglopende gauen vroet tydel. - Van god in meten wy:
die edele gauen vroet te ken en haat af bidden: kenige door dat
Zyn het, in de Kerf des man bechappig die niet verde zorgen den
vroet kenne eigen broed en bot. - Obidden in vroet geest gauen vroet
vroet al volk, dere beheven wy: gelukkig het volk de te mede Zalpe be
gof tydel geest. - Doch 0 minne Heer den hert de by in meten in geest de
zalpe al is in ken op geheten by in meten heid en af te loeden